

Oslo 28. januar 1985

Til alle distriktsstyrer og internasjonalt ansvarlige:

AFGHANISTANARBEIDET I 1985:

Fem år er gått siden Sovjets invasjon i Afghanistan. Krigen nåt stadig nye høyder i omfang og grusomhet. Behovet for internasjonal solidaritet er like sterkt, hvis ikke sterkere enn i 1980. Stormakter og små land, politikere og makthavere har sagt mye til det afghanske folkets fordel i disse fem åra. Dessverre må vi oppsummere at de har gjort desto mindre. Manglende støtte utenfra er en av de alvorligste truslene mot den afghanske frigjøringskampen i dag. Løfter om 2.2. milliarder kroner i våpen fra USA skal vi ikke føle oss beroliga av. De kan like gjerne bli et forhandlingskort USA vil spille bort i Genève mot en annen gevinst.

Derfor må også 1985 preges av at vi gjør vårt for å trappe opp solidaritetsarbeidet med Afghanistan i Norge.

En ny situasjon er oppstått i Norge med to solidaritetsorganisasjoner. "Afghanistanhjelpen" - en rein humanitær paraplyorganisasjon, er oppstått med utgangspunkt i ytre høyre og Pål Hougen. En velregissert hetskampanje mot Afghanistankomiteen er gjennomført med det mål å gi inntrykk av at komiteen er "et AKP-reir". Målet er helt opplagt å skape en berettigelse i opinionen for "Afghanistanhjelpen". Problemet initiativtakerne har møtt og møter er at Afghanistankomiteen fortsatt lever og ånder som en tverrpolitisk komite. Anmeldelsen av Hougen har aldri vært noen forfølgelse fra AKP, men resultat av et vedtak i et tverrpolitisk landsstyre. Påstandene om at komiteen er handlingslamme er klart motbevist gjennom flere helseteam, innsamling av over 1 million i løpet av 1984 og større bevilgninger til arbeid i Afghanistan. Situasjonen nå synes å være at "Afghanistanhjelpen" har valgt konfrontasjonslinjen med komiteen. 1985 skal bli året da "Hjelpe" markerer seg i konkurranse med komiteen. Dette stiller helt klare utfordringer til oss, som fra starten har jobbet aktivt innafor Afghanistankomiteen:

1985: Et nytt år i framgang for solidaritetsarbeidet!

Fjoråret bød på store framganger for solidaritetsarbeidet:

Mange nye komiteer, et bra innsamlingsresultat og flere framstøt på prosjektfronten i Afghanistan som også har vunnet gjennomslag i norsk presse.

1985 stiller komiteen på nye og enda større utfordringer:

- Aksjonsuka 16. til 23. mars skal være landsomfattende og skjer i samarbeid med flere av ungdomsorganisasjonene og studentorganisasjonene (som aksjonsuka i 1984). (Det er jo ungdomsår i år.) Markeringer over hele landet med spredning av informasjon og agitasjon for støtte til motstandskampen i Afghanistan skal stå sentralt. Alle lokalkomiteene må forberede arbeidet grundig. Flere steder kan det være aktuelt å opprette nye komiteer i forbindelse med uka. Gjennom Afghanistanarbeidet er det mulig å samarbeide med grupper som politisk og livssynsmessig står svært langt fra oss. Det er verdt å prøve om dere ikke allerede er i gang. Komiteen tilbyr også representanter fra motstandsbevegelsen som skal reise rundt i landet. Men da må dere melde fra raskt. Nytt nummer av Afghanistanytt kommer.

- TV-innsamlinga i oktober 1985 (20.10.85) går til flere ungdomsorganisasjoner, bl.a. Rød Ungdom - som i samarbeid med Afghanistankomiteen har sendt inn et prosjekt i Afghanistan. Årets store innsamlingsbegivenhet som vil gi over 3 millioner til helseteam og klinikker i Kandaharområdet. Samtidig blir det en flott anledning til å markedsføre solidaritetsarbeidet og styrke komiteen enda mer. Men det avhenger av arbeidet rundt lokalt - uten et godt forarbeid og en kjerne aktivister, blir det ikke noe varig resultat av en innsamling en søndags ettermiddag. Her må dere se dagen og timen og allerede nå, i forbindelse med aksjonsuka i mars planlegge hvordan arbeidet med TV-innsamlinga skal utnyttes. Samarbeidet med Rød Ungdom på hvert enkelt sted må være sjølsagt.

Gjennom disse to høydepunktene i solidaritetsarbeidet for Afghanistan i 1985 og det jevne arbeidet hele året, med dristige planer for utbygging og styrking av arbeidet, kan vi nå den målsetninga vi må sette oss for 1985: Trappe opp solidaritetsarbeidet gjennom Afghanistankomiteen.

Dette er det beste svaret vi kan gi på opprettelsen av Afghanistanhjelpen.

Vi vil tilslutt framheve tre forhold som bør prege vårt arbeid for Afghanistan:

- Ryggraden i arbeidet må være grunnolansarbeidet, aktivist-innretta komiteer. De klippefaste støttespillerne for det afghanske folket i Norge er aktivistene som brenner for saka, som stadig lærer noe nytt om forholda og som dag ut og dag inn tar sitt tak i støttearbeidet. Offentlige bevilgninger er positive og taes imot med takk, men noen sikker varig støtte er de ikke. Vi må gå i spissen for å bygge opp enher av virkelige venner av det afghanske folket i Norge. Da skaper vi et solidaritetsarbeid som tåler medgang og motgang og som vil stå på til Afghanistan er fritt.

- Vi må gå i spissen for å styrke den politiske bredden i arbeidet. Invasjonen i Afghanistan for fem år siden har forskrekket mange. Flere har fått øya opp for Sovjets imperialistiske natur. Solidaritetsarbeidet i Norge har til nå samla alle disse, uavhengig av politisk tilhøringhet, i en organisasjon. Det gir styrke og det samler kreftene om det som er viktig - aktiv solidaritet. Opprettelsen av "Afghanistanhjelpen" bør være en pådriver for å forsere dette arbeidet og bygge ut den politiske bredden i solidaritetsarbeidet innafor komiteen.

- Vi må slåss for å gi mest mulig vilkårsløs støtte til Afghanistan: Væpna frigjøringskamp er rettferdig. Det er mulig for et lite land som Afghanistan å ta opp kampen mot supermakta Sovjet. Frigjøringskampen i Afghanistan er også et forsvar av vår nasjonale sjølråderett. Alt dette er argumenter for at vi må støtte afghanerne som et kjempende folk og spre deres pågangsmot og erfaringer her hjemme. Derfor er det viktig at vi har en høy profil på kampen som foregår og støtten til den. Kravet om norsk støtte vilkårsløs må vi følge opp i åra som kommer. Krefter innafor mange politiske leire støtter en slik hjelp. I komiteen må vi gå i spissen for en slik linje. (I mange sammenhenger hvor det står mellom bevilgning til Komiteen eller "Hjelpen" vil dette bli et viktig argument - "Hjelpen" er rent humanitær, komiteen gir også støtte til motstandskampen.)

La dette være alt om Afghanistan for denne gangen. Vårt håp er at partiet over hele landet vurderer sine muligheter til å trå til i dette arbeidet. Glem ikke faglig kader og kvinnekader og aller minst Rød Ungdom. 8. mars og fagforeningsårsmøtene er anledninger såm ikke må få gå fra oss uten at Afghanistan er reist som kampsak.

Lykke til!

Internasjonalt Utvalg v/Rikard.